

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. II. Aliquæ difficultates, circa istam generalem communicationem
deciduntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

in illis, vel juxta suas leges, & statuta acceptetur. Vel si non adsit lex circa hoc particularis, modo dicto numer. 69. atque ita sentiunt Bordon. *resolut. § 2. num. 88.* Petrus ab Angelis *disp. 2. sect. 2. num. 40.* Maldeus *verb. privileg. num. 1 §.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. num. 40.* Antonius à Spiritu sancto *tract. 1. disp. 1. num. 34.* Apud nos autem tale statutum reperitur, ut omnes Bullæ, litteræ, sive privilegia quæ quoquomodo ad Religionem spectant, Diffinitorio Generali proponantur, & ab eo debitæ executioni mandentur: ut habetur in constitutionibus nostris *3. part. cap. 3. numero 4.*

§. II.

Aliqua difficultates, circa istam generalem communicationem deciduntur.

Non communicantur in privilegiis, quæ statutis Religionū sunt contraria.

100. **C**irca dicta §. præcedenti, quas divisim resolvere libuit. Prima ergo difficultas est. An si privilegia alicui Religioni concessa, alterius Religionis statutis, legibus, aut modo vivendi adversentur, participentur per communicationem ab ista Religione; ita ut eis uti possint Religiosi, contra id, quod in suis legibus statutur? § Respondetur, omnino negativè. Quemadmodum privilegia Religiosis Militaribus concessa, ut nubere possint, ut testari, neutiquam aliis possunt convenire, nec privilegia laxiori concessa Religioni, alteri

strictiori possunt communicari. Ob idque in aliquibus privilegiis communicantibus talis clausula solet apponi: *Dummodo Regulari observantia non sint contraria.* Vel hæc: *Dummodo constitutionibus Ordinis non contradicant.* Et quando expref è non apponitur, tacitè subintelligitur: tum quia privilegia secundum quod opponuntur proprio Instituto, sunt odiosa: odia autem non communicantur, sed privilegia, ut numero sequenti dicemus. Tum etiam, quia Pontifices per sua privilegia intendunt Regularem observantiam fovere, non relaxationi semitam aperire, sed salutaria statuta augere, & conservare. Tum denique, quia aliàs, quod in favorem conceditur, in odium retorqueretur: quod nequit præsumi, tamquam irrationabile de Summo Pastore. Tābur, *tom. 1. disp. 17. quest. 6. num. 4.* Lezana *tom. 2. cap. 1. num. 56.* Portel. *in dubiis Regularibus, verb. communic. privileg. num. 8.* Bassæus *verb. privileg. §. num. 6. & verb. Relig. 2. n. 10.* Antonius à Spiritu sancto *tractat. 1. disput. 1. num. 41.* Palaus *tract. 3. puncto 2. disp. 4. § 9. numer. 2.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. num. 45.* Petrus ab Angelis *disp. 2. sect. 2. num. 13.* Bordon. *tom. 2. resolut. § 2. num. 72.* Ex quo infertur, quod Patres Capucini, qui ex proprio Instituto, non possunt Confessiones Sæcularium excipere, non possunt uti privilegiis Regularibus Confessoribus concessis, circa absolutionem, & dispensationem Sæcularium: quia repugnant suo Instituto, & sic non intelliguntur communicata. Pellizzar. Bordon. & Petrus ab Ang. *loc. cit.*

In odio-
fis privi-
legia
non cō-
muni-
cantur.

101. Secunda difficultas est, an Religiones communicantes cum aliis, etiam in odiosis, & pœnalibus communicent, ut si aliqua pœnæ, censuræ, vel alia onera sint eis imposta? Respondetur, non communicari pœnas, & odia reperta in privilegiis Religiosorum, respectu Ipsorum; nisi hoc cedat in favorem communem Religionis. Tum, quia tales concessionem, in quibus pœnæ sunt statuta, dici potius debent statuta, quàm privilegia: statuta autem non communicantur. Tum etiam, quia Pontifices dum concedunt communicationem, favere potius volunt, quàm onerare: & sic in favoribus, quos convenit ampliari, non in odiosis, quæ restringenda sunt, communicationem impendunt. Pellizzar. tom. 2. tractat. 8. cap. 1. num. 48. Bassius verb. privileg. §. num. 9. Miranda tom. 1. quest. 46. art. 6. Antonius à Spiritu sancto num. 53. Bordon. tom. 2. resolut. 52. num. 93. Petrus ab Angelis num. 31. Lezana tom. 2. cap. 1. num. 52. Bruno tract. 1. cap. 3. proposit. 1. prope finem. §. Diximus respectu Ipsorum; Respectu autem Sæcularium, pœnæ contentæ in privilegio unius Religionis, communicantur aliis in favorem Religionum, ut timore pœnæ sæculares perterriti, reverentiam, & obsequium Religiosis exhibeant, non contempnendo privilegia. §. Diximus etiam: nisi hoc cedat in favorem communem Religionis; Sunt enim aliqua privilegia, quæ licet videantur pœnalia, & odiosa respectu alicujus particularis Religiosis, respectu tamen Religionis favorabilia

sunt; quatenus per illa conservatur melius disciplina Regularis, & augetur obedientia erga Superiores. Immo ipsis particularibus favore spiritualem impendunt; siquidem ipsi subditi per observantiam talis privilegii, commodius exequantur perfectionem sui Instituti, & hæc procul dubio communicantur. Bordon. Pellizzar. Antonius à Spiritu sancto, Petrus ab Angelis locis citatis. Atque hinc fit, paucissima esse privilegia, quæ si non repugnant Regulæ, seu Constitutionibus proprii status, non sint favorabilia, & sic communicabilia respectu cujuslibet Religionis; cum ferè semper in eis salutem animæ, & corporis consulatur.

102. Tertia difficultas est: an Religio communicans in privilegiis, posset per privilegium alteri concessum, contra eam se defendere, illudque retorquere contra primam privilegiatam? Aliqui negativè respondent, ob regulam illam: *privilegiatus contra privilegiatum, non potest uti, aut gaudere privilegio. l. sed & milites. C. de Sacrosanct. Ecclesiis, l. verum. cum sequentibus, de Minoribus.* Et ideo Minores, aut Milites adversus alios Milites aut Minores, non possunt gaudere privilegio Militum, aut Minorum; prout habetur dictis textibus. Nam inter personas æque privilegiatas, confunduntur, & conquassantur privilegia; & attendendum est jus commune. Sed de hoc agemus infra, hoc capite, punct. 8. agentes de usu privilegiorum: nam hoc est commune omnibus privilegiatis, quod possint, vel non, uti privilegio adversus pariter pri-

Duplex
sententia
contra-
ria circa
hanc
difficul-
tatem
proponitur.

privilegiatos. Modo autem loquimur de privilegiato per communicationem, an possit uti privilegio alteri concessio, adversus eum: § Alii absolute respondent affirmativè: quia Religio communicans in privilegiis, ita ea propria sibi facit; ac si sibi primo, & per se, essent communicata: & ideo si vel per non usum, aliove modo à priori tuant, vel minuuntur, vel etiam tota extinguatur Religio, in alia perseverant, ut numero 95. dicebamus: ergo cum eis agere, & se tueri potest adversus aliam: ut si Augustiniani participarent in aliquo privilegio Dominicanorum primo illis concessio, possent se illo tueri adversus Dominicanos, & reciproce, ac etiam si Dominicani illud spernerent, possent illo Augustiniani legitime, & valide uti adversus quoscunque alios. Sic Bassæus in florib. Theolog. verb. privileg. capite 5. numero 13. Lezana tomo 2. cap. 1. num. 57. & tomo 4. verb. privileg. num. 24. Hieronym. Garcia in Politic. regul. tom. 1. tract. 8. diff. 1. dub. 4. num. 3. Bruno Cassaing. tom. 1. tract. 1. prop. 9. Martin. à S. Joseph super regul. Minor. capite 3. numero 3. Tambur. tom. 2. quasit. 17. quasitio-4. numero 1. Excipiunt autem eos, qui solum indirecte, & per se secundo communicant, ut famuli, & familiares Religionis, qui ex consequenti participant privilegia ipsius religionis, & non possunt eis uti adversus ipsam Religionem.

Media
via in-
cedimus, &
utram-

103. Nos verò sub hac distinctione respondemus: quod si in dictis privilegiatis omnia sint paria, ut si uterque de lucro acquirendo, vel

damno vitando agat; conquassatur privilegium, & standum est juri communi; & sic vera est prima sententia: quod aliquibus exemplis infra illustrabimus. Si autem privilegia illa sint disparia in utroque privilegiato, & in uno sit fortius, & potentius, iste agere contra alium potest, & se defendere, etiam utendo privilegio immediate & primo alteri concessio, & sibi per communicationem competentem. Tunc autem censetur fortius, & potentius in uno, quando iste agit de damno vitando in re possessa, & alius de lucro acquirendo in re non possessa. Rem explico hoc exemplo. Ordini Fratrum Minorum tale concessum privilegium, ne juxta suum Monasterium possit edificari aliud Monasterium Prædicatorum, Carmelitarum, &c. in paupertate viventium, intra spatium trecentarum cannarum, mensurandarum per ærem; ubi alias rectè mensurari hoc dispositio non permittit. Ita Clemens IV. concessit, ut habetur in compend. privileg. Mendicant. verbo edificare §. 1. Et unamquamque istarum cannarum, voluit octo palmos in longitudine habere. Huic privilegio communicant Prædicatores, Carmelitani, &c. Postea Minoritæ volunt edificare Conventum prope Carmelitas intra idem spatium: possunt isti, qui agunt de damno vitando se defendere, vel agere contra Minores, qui de lucro acquirendo agunt, per illud privilegium concessum primo Minoribus; quia hoc privilegium jam est æque propriam factum utriusque Ordinis; unius, per

que sententiam conciliamus.

R r pri-

primam concessionem; alterius, per secundam factam in communicatione, & in uno est fortius, & potentius, qui agit de damno evitando, quam in alio qui agit de lucro acquirendo. Ita Petrus ab Angelis in *specul. privileg. disputatione 2. sect. 2. numero 37.* Rodriguez *quest. 55. num. 1.* Miranda *tom. 2. quest. 42. art. 7.* Bordon. *tom. 2. resolut. 52. numero 63.* Portel. *verb. privileg. num. 24.* Antonius à Spiritu sancto *tractat. 1. disputatione 1. numero 59.* Quod etiam tenent Authores secundæ sententiæ: sed intelligendum est cum limitatione in eadem posita.

Privilegiis concessis Societati, uti ipsa non potest, sine licentia Sui Generalis. 104. Quarta difficultas est, an Mendicantes, & qui cum eis in privilegiis participant, uti possint privilegiis Societatis Jesu absque licentia sui Generalis, vel Provincialis? Et idem est cum alicui Religioni conceditur privilegium, cum aliqua limitatione, vel restrictione; & alteri absolute absque illa restrictione, illudmet privilegium communicatur, non dicendo, quod sit *ad instar illius*, seu eo modo quo illa, illo uti potest; sed absolute concedendo illud. Quod specialiter controversatur de communicatione privilegiorum Societati concessorum: nam illi semper conceduntur cum dependentia à suo Generali; ita ut Religiosi Societatis Jesu non possint uti aliquo privilegio sibi immediate, vel per communicationem concessio, absque dicto consensu Sui Generalis, propter Bullam Gregorij XIII. in qua præcipitur, & asseritur, quod omnia privilegia Societati concessa, aut concedenda, non intelligantur concessa, aut

concedenda inferioribus, sed immediate Præposito Generali, qui per se, vel per alios ab ipso electos, singulis communicare libere possit. Et sic nec licite, nec valide, absque tali licentia Sui Generalis, uti poterunt aliquo privilegio Societatis Religiosi. Ut docent Suarez *lib. 5. de legibus cap. 31. num. 11.* Palaus *tom. 1. tract. 3. disp. 4. punct. 2. §. 9. num. 4.* Pellizzar. *tom. 2. tract. 8. cap. 1. num. 46.* Et omnes tam intra, quam extra Societatem. § Quæritur ergo nunc, an Religiosi alterius Ordinis, cum Societate in privilegiis communicantes, uti possint privilegiis Societati concessis, absque dicta restrictione, & eis uti absque licentia sui Generalis, vel Provincialis?

105. Affirmativè respondendum est, cum communi sententia (quid quid in oppositum dicat Bordon. *tom. 2. resolut. 82. n. 57.*) Primo: quia talis restrictio, & limitatio facta est dumtaxat respectu Societatis, cujus Instituti ratio, ob perfectum Monarchicum Regimen, & omnimodam dependentiam ab uno Capite, id plane exigebat: ut in dicta Bulla Pontifex ait: *propter instituti ipsius ab aliis Religionibus diversitatem.* Ergo quando fit communicatio aliis, absque tali restrictione est intelligenda. Ob idque in Societate concedit Pontifex privilegia immediate Generali; aliis vero concedens communicationem, non Generali, sed immediate ipsis Religiosis talis communicatio conceditur. § Secundo: quia talis limitatio non est privilegium, sed magis privilegii restrictio; & sic onus, & odium.

COM-

Communicatio autē fit in favoribus, & gratis; non vero in restrictionibus: & Pontifices communicant privilegia, non odia, vel onera: ergo, &c. Tertio: quia Religiosi Societatis, etiam si communicent privilegia aliarum Religionum, semper illa communicant cum illa dependentia à suo Generali; quamvis in privilegiis aliarum Religionum, non petatur talis dependentia: quia hoc est conveniens pro illo Instituto perfectissime Monarchico: ergo quando alia Religiones participant illa privilegia Societatis, hoc erit absque dependentia à suo Generali: quia non est necessaria, nec pro Instituto, nec pro bono Regimine illarum. Dummodo communicatio modo dicto, non sit contra Institutum particulare alicujus Religionis, quod semper subintelligitur juxta dicta num. 101. Idque ita tenent Palaus *supra* num. 4. Pellizzar. num. 46. Bassæus *verb. privil.* §. num. 10. Hieronym. Garcia *tract. 8. diff. 1. dub. 4. num. 5. fin.* Coelestin. *in compend. moral. Theol. tract. 8. cap. 15.* Bruno *tomo 1. tract. 1. cap. 3. prop. 8.* Petrus ab Angelis *in specul. disp. 2. sect. 2. num. 3.* Ant. à Spir. *S. tract. 1. disp. 1. n. 50.* Rodrig. *quast. Regul. tom. 1. quast. 55. art. 17.* Suarez *lib. 8. cap. 17. num. 6.* Miranda *tomo 2. quast. 46. art. 5. concl. 2.* Diana *3. parte tractat. 2. resolut. 81. & 5. parte tractat. 13 resolut. 46.*

Privilegia concessa eum clausula incom-

106. Quia difficultas est, an privilegia, quæ habent clausulam incommunicabilitatis; ut videlicet aliis communicari non possint, adhuc ab aliis Religionibus possint communicari, quæ absolute habent clausu-

lam communicandi cum aliis Religionibus in privilegiis? Et quidem si in concessione ista communicationis ponatur clausula, ut possint communicare in omnibus, etiam si habeant clausulam incommunicabilitatis; non est dubium communicari dicta privilegia; & hoc licet una tantum Religio, cum tali clausula communicationem habeat: quia alia communicant eum ipsa in omnibus privilegiis; & sic etiam in isto cum tali clausula favorabili fortificato. Sed quando non ponitur, ut sit communiter, aliqui negativam partem amplectuntur, propter aliqua privilegia à Gregorio XIII. & XIV. concessa Societati, ut ordinari possint in Sacris absque interstitiis, extra tempora, sine examine in cantu, &c. cum clausula ut non possint ab aliis communicari, & alia similia: ergo nisi in communicatione addatur clausula revocatoria istius, non communicabuntur. Sic Peyrinis *tomo 1. Privileg. Const. 7. Sixti IV. num. 39. & Constitut. Pyrthi §. 11. in fine.* Hieronym. Garcia *tract. 8. diff. 1. dub. 4. num. 5.* Bordon. *tomo 2. resol. 52. num. 86.* Lezana *tomo 1. cap. 18. n. 41. & cap. 14. n. 19.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. n. 47.* Suarez *lib. 8. cap. 17. num. 8.* Palaus *tom. 1. tract. 3. disp. 4. punct. 2. §. 9. num. 3. & alij.*

107. Verius tamen dicendum est, quod si post concessionem factam Societati cum clausula ut alii in tali privilegio non communicent, concedat vel idem Pontifex, vel Successores, aliis Religionibus absolutam communicationem omnium privilegiorum, ut nobis, & pluribus aliis

munica-
bilitatis,
aliqui di-
cunt
non com-
municari
aliis.

Etiam privilegia communicantur in quibus

R r 2. con-

dicitur concessum est; vel in specie in privilegiis omnibus Societati concessis, vel concedendis, quod fecit Gregorius XIV. Cisterciensibus, & Cruciferis, quod alias omnes communicant; etiam communicantur illa, quæ dictam clausulam incommunicabilitatis habent, etiam si in illis mentio non fiat eorum, sed absolute communicatio concedatur. Quod probatur primo. § Quia Pontifices concedentes privilegia, cum illa clausula, ut communicari aliis non possint, ligare non potuerunt manus Successorum, ut isti absolere non possent, quod illi ligaverunt, & concedere, quod negarunt: ergo non concedunt aliis Religionibus, vel in specie, ut communicent omnia privilegia Societatis, vel in genere ut communicent privilegia omnia cæteris Religionibus concessa; concedunt etiam illa privilegia; quæ habent dictam clausulam, ut non possint communicari. § Secundo: quia Pontifices concedentes privilegia, vel communicationem illorum, solum addere consueverunt clausulam illam: *Dummodo contraria non sint Tridentino*. Et sic concedunt communicationem in omnibus aliis concessis, & concedendis, quæ Tridentino non contrariantur: ergo omnia alia concedunt, etiam cum clausula incommunicabilitatis munita. § Tertio: quia frequenter in communicatione dicitur, cum qualitate, & clausula *quorum tenores*, quæ vim habet derogandi omnibus iuribus, & Constitutionibus derogantibus, & derogaturis privilegiis, in quibus est appolita, & dero-

gat omni clausulæ resistenti, tollitque omnes derogatorias derogatoriarum, ut *supr. num. 47.* dicebamus; ergo, &c. Atque ita docent Donatus *tom. 2. tract. 7. quest. 8.* Urbanus *tract. 2. part. 1. cap. 3. regul. 1.* Bruno *tract. 1. cap. 3. propos. 7.* Petrus ab Angelis *in specul. privileg. disp. 2. sect. 2. num. 9.* Antonius à Spiritu sancto *in Direct. Regul. tract. 1. disput. 1. num. 49.* Emanuel Rodriguez *quest. Regul. tomo 1. quest. 5. art. 17.* Hieron. Rodriguez *in compend. resolut. 116. num. 50.* Joannes à Cruce *de statu Religios. lib. 2. cap. 4. concl. 3. § ex aliis patet.* Hinojosa *verb. confirm. privileg. §. dubium hoc loco.* Bassæus *in florib. verb. privileg. cap. 5. numero 10.* Miranda *tom. 2. quest. 46. artic. 5. conclus. 2.* Diana *3. parte tract. 2. resolut. 81.*

§. III.

An Privilegia concessa uni Provincia, uni Conventui, vel Ecclesie particulari, vel etiam singularibus personis, censeantur concessa cæteris Provinciis, Conventibus, & Ecclesiis, nec non singularibus personis, ex vi generalis communicationis?

108. **P**Ræcipua difficultas in hac materia est, quam in præfati proponimus: ob idque de illa sigillatim agere libuit, & paulo latius; quia passim occurrens, & ejus resolutionis notitia est multum necessaria. Et ratio dubitandi pro parte affirmativa est, tum generalis, & amplissima privilegiorum concessio, qua Ratio dubitandi, quæ pars affirmativa probatur.

Ro: